ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Οἱ δρόμοι τῆς πόλεως ἔχουν περιέλθει εἰς ἀξιοθρήνητα χάλια. Ἐπιβάλλεται νὰ ἐπισκευασθοῦν ἄνευ ἀναβολῆς. Πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ ἐπισκευασθοῦν ἐκεῖνα τὰ σημεῖα τῶν ὁδῶν, ὅπου ἡ κατάστασις εἶναι χειροτέρα (ὅπως ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὸ μεταξὺ Τριῶν Ναυάρχων καὶ Παπαφλέσσα τμῆμα τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη ὅπου ὑπάρχει λάκκος βάθους 30 ἑκατοστῶν). Ἀμέσως δὲ κατόπιν νὰ ἐπισκευασθοῦν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα σημεῖα, τόσον τῶν κεντρικῶν ἀρτηριῶν, ἰδιαιτέρως τῶν πρὸς τὴν πόλιν προσβάσεων (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Νομαρχίας, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἐθνικῶν ὁδῶν) ὅσον καὶ τῶν ὁδῶν τῶν συνοικιῶν. Πρέπει ὁ Δῆμος νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τῶν ὁδῶν, διότι ἡ κατάστασίς των εἶναι προσβλητικὴ διὰ τὴν πόλιν καὶ πολὺ κουραστικὴ διὰ τοὺς κατοίκους.

ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ

Ὑποθέτομεν ὅτι ὅλοι οἱ ἐργάται θὰ εἶναι σύμφωνοι μὲ τὴν πρότασιν τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας ὅπως δοθῇ προτεραιότης εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν ἐργατικῶν κατοικιῶν εἰς τὸν Βόλον. Ἐπιβάλλεται, πράγματι, εἰς ἐμπρακτον ἔνδειξιν τῆς ἀλληλεγγύης των, νὰ δηλώσουν οἱ ἐργάται ὅλων τῶν πόλεων, εἰς τὰς ὁποίας ἐπρόκειτο κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ν' ἀνεγερθοῦν ἐργατικαὶ κατοικίαι, ὅτι δέχονται νὰ καθυστερήσῃ ἐπὶ ἓν ἔτος ἡ ἔναρξις τῆς ἀνοικοδομήσεως εἰς τὰς πόλεις των, ἵνα ὅλα τὰ προβλεπόμενα διὰ τὸ πρῶτον ἔτος ποσὰ διατεθοῦν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Βόλον.

Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ

Ἡ κυβέρνησις φέρεται ἀποφασισμένη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Βόλου, χωρὶς μεταβατικὴν φάσιν ξυλίνων παραπηγμάτων. Εἰς τὰ νησιὰ τοῦ Ἰονίου δὲν ἦτο αὐτὸ δυνατὸν (μολονότι καὶ τότε τὸ ἤθελεν ἡ κυβέρνησις) διότι οἱ σεισμοὶ ἔγιναν Αὐγουστον μῆνα καὶ ἐπῆλθε ταχέως ὁ χειμών, δὲν ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ περάσουν οἱ σεισμοπαθεῖς εἰς τὰς σκηνὰς ἕως ὅτου θὰ ἤρχιζεν ἡ ἀνοικοδόμησις. Εἰς τὸν Βόλον τὰ πράγματα εἶναι ὀλιγώτερον δύσκολα, διότι ἔχομεν Ἀπρίλιον. Ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἐντατικὴ ἐργασία ἄρσεως τῶν ἐρειπίων καὶ ταχεῖα ἔναρξις τῆς ἀνοικοδομήσεως μέχρι τοῦ φθινοπώρου. Σὰν ἀδύνατον φαίνεται...

ΔΑΝΕΙΟΝ

Μία προϋπόθεσις διὰ τὴν ταχεῖαν στέγασιν τῶν ἀτυχῶν κατοίκων τοῦ Βόλου εἶναι ἡ ἔγκαιρος ἐξεύρεσις τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων δι' ἐξωτερικοῦ δανείου, ἕνα μέρος τοῦ ὁποίου θὰ χρήσει νὰ δοθῇ εἰς ὑλικά. Δὲν γνωρίζομεν τί σκέπτεται ἡ κυβέρνησις, διότι καὶ αὐτὴ θέλει μερικὰς ἡμέρας ἵνα ἀποκρυσταλλώσῃ τὰς σκέψεις της, ἀλλὰ τὸ δάνειον εἶναι ἡ καλυτέρα (καὶ ἀξιοπρεπεστέρα) λύσις. Νομίζομεν δὲ ὅτι εἶναι εὔκολον νὰ ἐπιτευχθῇ δάνειον εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ μὲ κατὰ λοῦς ὅρους.

ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΡΙΠΟΛΙΝ

Ἐξ Ἀθηνῶν μετεδόθη καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἡμέραν», ὡς καὶ εἰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας, διαμαρτυρία τῶν κατοίκων τῆς Τριπόλεως διὰ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Ἵνα μὴ δημιουργηθοῦν ἄδικοι ἐντυπώσεις, ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ διαμαρτυρία δὲν ἐστρέφετο κατὰ τῆς ΔΕΗ ἡ ὁποία δὲν παρέχει ρεῦμα εἰς τὴν Τρίπολιν, ἀλλὰ κατὰ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας» (δηλαδὴ κατὰ τοῦ κ. Πολυγιώργη) ἡ ὁποία, σύμφωνα μὲ τὸ ψήφισμα συλλαλητηρίου τοῦ λαοῦ τῆς Τριπόλεως, «ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν δι' ἀπαραδέκτων προνομίων κατεθέλξε τὴν πόλιν καὶ ἀναπόπτεε πᾶσαν αὐτῆς πρόοδον διὰ τῆς ἐπαχθοῦς κοστολογήσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος». Ἐπειδὴ δὲ αὐτὴν τὴν ποίραν ἔχουν οἱ Τριπολιτσιῶται ἀπὸ τὴν ἑταιρίαν «των», ἐζήτησαν περαιτέρω κατὰ τὸ συλλαλητήριον νὰ μὴ δοθῇ οὔτε προσωρινῶς εἰς αὐτὴν ρεῦμα ἀπὸ τῆς ΔΕΗ, ἀλλὰ νὰ γίνεται ἡ διανομὴ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δήμου Τριπόλεως. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ ἔννοια τῆς ἐκ Τριπόλεως διαμαρτυρίας.

ΑΥΤΟΓΕΛΟΙΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πλήρως συμφωνεῖ, μὲ ὅσα ἐγράψαμεν εἰς τὴν στήλην αὐτὴν διὰ τὴν στάσιν τοῦ Κράτους ἔναντι τοῦ...ὀγροῦποιοῦ, ὁ χρονογράφος τῶν Ἀθηναϊκῶν «Νέων» κ. Ψαθᾶς. Ἰδοὺ ἡ ὡραιοτάτη κατακλεὶς τοῦ χρονογραφήματος τοῦ διακεκριμένου Ἕλληνος χιουμορίστα:

«Ἡ ἀθώωσίς του στηρίχτηκε στὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἔπαιρνε χρήματα ἀπὸ τὴν τραγική του πελατεία.

—Δωρεὰν ἔλαβες, τοῦ εἶπε ὁ ἄγγελος Κυρίου ποὺ τοῦ παρουσιάστηκε κατ' ὄναρ καὶ τοῦ ὀπέβαλε τὸ φάρμακο, δωρεὰν θὰ δώσῃς.

Ἔ κουμπάρε;

—Ναί, ἄγιε κουμπάρε.

Ἀλλὰ τώρα, βλέπουμε ὅτι βρίσκεται σὲ συνεννοήσεις μὲ φαρμακευτικὲς ἑταιρίες καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντά του, ὁ ἅγιος αὐτὸς Χριστιανὸς ποὺ ὠρκίστηκε στὸ δικαστήριο ὅτι μόνο ἡ φιλανθρωπία κινεῖ τὰ βήματά του καὶ μόνο ὁ πόνος τῶν ἀνθρώπων! Ἑπομένως; Τὰ πράμματα νομίζω ὅτι εἶναι ἁπλᾶ. Ὁ νόμος λέει ρητὰ ὅτι «ἀπαγορεύεται σὲ ἀναρμόδια πρόσωπα ν' ἀποθηκεύουν, νὰ κατέχουν καὶ νὰ πωλοῦν φαρμακευτικὰ εἴδη». Νὰ κατασκευάζουν δὲν ἀπαγορεύεται; Φυσικὰ ἀπαγόρευεται. Νὰ τὸν πιάσουν, λοιπόν, καὶ νὰ τὸν στριμώξουν καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσουν ν' ἀποκαλύψῃ τὰ «μυστήρια». Εἶναι τίποτα τὸ φάρμακό του; Νὰ τοῦ βγάλουν τὸ καπέλλο μέχρι κάτω. Δὲν εἶναι; Νὰ τὸν χώσουν μέσα! Ἔτσι κάνει ἕνα Κράτος σοβαρό, ποὺ δὲν ἀνέχεται νὰ τὸ γελοιοποιῇ ὁ ὁποιοσδήποτε».

Ἡ μόνη μας διαφωνία εἶναι ὅτι δὲν ἔγινε γελοιοποίησις τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸν Γεωργιάδη, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του. Αὐτογελοιοποίησις.

"ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ,,

Ὁ ἀναγνώστης μας κ. Ἄλκης Χαρίτος μᾶς γράφει ὅτι, ἐνῷ ἄλλοτε, τὰς ἡμέρας αὐτάς, ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ ἐχαιρετῶντο μὲ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη—Ἀληθῶς, ὁ Κύριος», τώρα ὁ πατροπαράδοτος χαιρετισμὸς ἀντικατεστάθη μὲ τὸ «Χρόνια πολλά». Ἡ εὐχὴ περὶ μακροβιότητος εἶναι τετριμμένη καὶ λέγεται εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἐνῷ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἔχει εὐρυτέραν σημασίαν, εἶναι γεμᾶτο εὐωδίαν θρησκευτικὴν καὶ ζωογονημένον ἀπὸ τιμίας ἐθνικὰς ἀναμνήσεις. Ἔχει δίκαιον ὁ ἀναγνώστης μας. Ἀλλά, βλέπετε, ὁ μοντερνισμός...

ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΑ

Ἐὰν τὸ συνελθὸν χθὲς συνέδριον ἐπιτύχῃ ν' ἀποξηρανθῇ ἡ λίμνη τῆς Ἀγουλινίτσας, θὰ σταματήσῃ ἡ παραγωγὴ τῶν ὀνομαστῶν ψαριῶν της. Ἡ λίμνη θὰ γίνῃ χωράφι. Εἰς ἀντάλλαγμα, πρόκειται ν' ἀρχίσουν τὰ χωράφια νὰ βγάζουν... ψάρια, διότι μελετᾶται ἡ παραγωγή των εἰς τοὺς ὀρυζῶνας, ὅπως γίνεται εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου κάθε στρέμμα, ἐκτὸς ἀπὸ τόσες ὀκάδες ρύζι, βγάζει καὶ τόσες ὀκάδες ψάρια καὶ μάλιστα μπαρμπούνια.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

Διάλεξις

Σήμερον Κυριακήν, 24ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 7.45' μ.μ. ἀκριβῶς, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας (Κανάρη 58), θὰ δοθῇ διάλεξις ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰακώβου Λιαρομμάτη μὲ θέμα: «Ἡ γυναῖκα στὴν κοινωνικὴ ζωὴ καὶ δρᾶσι». Εἴσοδος ἐλευθέρα. Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ ἀποσταλῶσιν.

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἡ νικοτίνη

Μπῆκε στὸ καφενεῖο τουρτουρίζοντας, ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ παλτοῦ του τὸ πασχαλινὸ κουλούρι, παρήγγειλε τὸ τσαϊ του κι' ἄνοιξε τὴ συζήτησι μὲ τὸ δικό του τρόπο, τὸν ἰδιόρρυθμο καὶ ἐρωτηματικό.

—Προκαλεῖ ἢ δὲν προκαλεῖ ἐπὶ τέλους; Τί πρέπει νὰ πιστεύσουμε;

—Τί θέλεις νὰ πῆς Χριστιανέ μου;

—Θέλω νὰ πῶ γιὰ τὸ κάπνισμα. Προκαλεῖ ἢ δὲν προκαλεῖ τὸν καρκῖνο; Τί λέτε καί σεῖς;

—Ἡ ἐπιστήμη λέει πῶς...

—Ἀκριβῶς αὐτὸ πάω νὰ ἐξακριβώσω. Τί λέει αὐτὴ ἡ ἐπιστήμη ποὺ δὲν κάνει ἄλλη δουλειὰ παρὰ τὴ μιὰ μέρα νὰ λέει καὶ τὴν ἄλλη νὰ ξελέει. Δὲν πέρασε καὶ πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε. Ἔρευνες ἐπιστημονικὲς ποὺ βάσταζαν χρόνια, ἰατρικὰ συνέδρια, νοσοκομειακὲς στατιστικές, ἀκόμα καὶ ὑπουργικὲς ἀνακοινώσεις κι' ὅλα αὐτὰ μὲ τὴ σφραγῖδα καὶ τὸ κῦρος τῆς ἐπιστήμης ἔρριχναν τὸ ἀνάθεμα στὸ κάπνισμα ποὺ ἦταν ἔλεγαν ἡ αἰτία τοῦ καρκίνου τῆς μάστιγος αὐτῆς τῆς ἀνθρωπότητος. Ἔφτασαν μάλιστα στὸ σημεῖο νὰ διαβαθμίσουν τὴν καρκινοπάθεια μὲ τὰ σιγαρέττα ποὺ καπνίζουμε κάθε μέρα. Κάπνιζες μέχρι δέκα; εἶχες τὴν τάδε πιθανότητα νὰ σ' ἐπισκεφθῇ ἡ καρκῖνος. Ἂν κάπνιζες μέχρις εἴκοσι, ἡ πιθανότης μεγάλωνε κι' ἂν τέλος ξεπερνοῦσες τὰ εἴκοσι, ἔπρεπε νὰ μαζεύῃς τὰ μπαγάζια σου καὶ νὰ πάρῃς τὸ δρόμο γιὰ τὸ ἀντικαρκινικὸ Ἰνστιτοῦτο. Σωστὴ ἀτομικὴ βόμβα ἔπεσε ἐπάνω μας καὶ τὸ τσιγάρο ποὺ ὥς τότε μᾶς ξεγελοῦσε καὶ μᾶς ἔφερνε λίγο μεράκι, ἄρχισε νὰ γίνεται στὰ μάτια μας φοβερὸ θανατικό. Ἔπρεπε νὰ μετρᾶς ἕνα—ἕνα τὰ τσιγάρα ποὺ θὰ κάπνιζες καὶ νὰ ὑπολογίζῃς τὴν πιθανότητα τοῦ μοιραίου ποὺ σὲ παρεμόνευε. Ζωὴ μαρτυρική, φίλοι μου, χωρὶς καὶ νὰ μπορεῖς ν' ἀντιδράσῃς.

—Ἡ ἐπιστήμη κάνει τὴ διαπίστωσι τὴ δική της, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἀντίδρασι τὴ δική σου.

—Ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι τὸ ζήτημα. Ἡ ἰδία ἡ ἐπιστήμη ἔρχεται τώρα νὰ κάμῃ ἀντίθετη διαπίστωσι. Κατόπιν, λέει, νεωτέρων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ πειραματοζώων διεπιστώθη ὅτι ἡ νικοτίνη οὐδεμίαν ἔχει ἐπίδρασιν εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ καρκίνου. Ποιὰ ἀπ' τὶς δυὸ λοιπὸν ἐπιστῆμες πρέπει νὰ πιστέψω; Σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα θέλω νὰ μὲ φωτίσετε, ἂν μπορεῖτε...

—Ἀπλούστατα νὰ μὴ πιστέψῃς οὔτε στὴ μιὰ οὔτε στὴν ἄλλη, ἀλλὰ νὰ περιμένῃς λίγο καιρὸ ἀκόμα. Γιατὶ ἀσφαλῶς θὰ ἐπακολουθήσῃ σὲ λίγο καὶ τρίτη διαπίστωσις.

Καὶ πάλι βλέπομε.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Οἱ ὑποβρύχιοι ἐργάται ἔχουν τώρα τὴν σχολήν των

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΥΤΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (Ἰδ. ὑπ.) Ὅταν κανένας ἀποφασίσῃ νὰ γίνῃ δύτης, καλὸν εἶναι νὰ ἐπανεξετάσῃ καὶ τὴν ἀσφάλειαν ζωῆς τὴν ὁποίαν ἔχει κάμει, διότι ὑπάρχουν τόσοι πολλοὶ κίνδυνοι εἰς τὸ ἐπάγγελμα αὐτό.

Ἕνας ἐκπαιδευόμενος ὑποψήφιος δύτης φορεῖ τὴν ἀπαραίτητον ἐξάρτησιν πρὶν κατέλθῃ στὸν βυθόν

Ὑπάρχει ἡ τεραστία πίεσις τοῦ ὕδατος ἡ ὁποία ἐπιφέρει μίαν ἀλλαγὴν εἰς τὴν ἰκανότητα τοῦ σώματος νὰ ἀπορροφήσῃ τὸ ἄζωτον, καὶ ἡ ὁποία ἐὰν ἐλαττωθῇ ἀποτόμως δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ τὸν θάνατον, ὑπάρχει ἡ ἐξάρτησις τῆς ζωῆς; ἀπὸ ἕνα καὶ μόνον σωλῆνα ὁ ὁποῖος χορηγεῖ τὸ ὀξυγόνον, ὑπάρχει ἡ ἀμφιβολία κατὰ πόσον οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου εὑρισκόμενοι θὰ δυνηθοῦν νὰ βοηθήσουν ἀμέσως τὸν ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ὑπάρχουν οἱ ἄγνωστοι κίνδυνοι τοῦ βυθοῦ, ὑπάρχουν καὶ τόσοι ἄλλοι ἀκόμη κίνδυνοι.

Παρὰ τοὺς κινδύνους αὐτοὺς ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δύτου καὶ μάλιστα εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει ζωτικὴ ἀνάγκη τοιούτων. Μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως οἱ προοριζόμενοι διὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δύτου ἀποκτήσουν ὅλας τὰς γνώσεις καὶ ὅλας τὰς ἱκανότητας διὰ τὸ ὑποβρύχιον ἐπάγγελμά των, τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἔθεσεν εἰς Μπαγκὸν τοῦ Νιοῦ Τζέρσεϋ εἰς λειτουργίαν μίαν σχολήν, ὅπου οἱ μέλλοντες δύται ἐκπαιδεύονται 16 ἑβδομάδες.

Ἀφοῦ ἐπὶ ἑβδομάδες μοχθοῦν πῶς νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ 65 ὀκάδων βάρους ἔνδυμα τοῦ δύτου, νὰ χειρίζωνται βαρειὰ ἐργαλεῖα καὶ ὀξυγονοκόλλητικὰς συσκευὰς ὑποβρυχίως νὰ τοποθετοῦν ἐκρηκτικὰς ὕλας καὶ νὰ χειρίζωνται ἄλλα ἐφόδια, οἱ ἐκπαιδευόμενοι εἰσέρχονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀνελκύσεως ναυαγίων.

Εἰς τὸν λιμένα, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τῆς σχολῆς, ὑπάρχει βυθισμένον ἀποβατικὸν τὸ ὁποῖον, οἱ ἑκάστοτε ἐκπαιδευόμενοι λαμβάνουν νὰ ἀνελκύσουν.

Ἀνοίγονται τρύπες, προσαρμόζονται σχοινιὰ καὶ γενικῶς ἐκτελεῖται κάθε ἐργασία, ἕως ὅτου τὸ πλοῖον ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας.

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

«Ὁ Κύριός μου καὶ Θεός μου»

Ἐὰν ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ τρανοτάτη ἀπόδειξις τῆς Θεότητός Του, αἱ μετ' αὐτὴν ἀκολουθήσασαι ἐμφανείσεις Του εἶναι ἡ ἀδιαφιλονίκητος μαρτυρία τῆς Ἀναστάσεώς Του, δεδομένου ὅτι ὁ Κύριος δὲν ἐνεφανίσθη μόνον ἅπαξ ἢ δίς καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἀλλά, καθὼς ὁ ἱερὸς συγγραφεὺς τῶν πράξεων ἐξιστορεῖ, «παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ».

Καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὄχι μόνον ἁπλῶς ἐνεφανίζετο, ἀλλὰ καὶ συνωμίλει καὶ συνέτρωγεν, ὡς ἀναφέρεται ἀλλαχοῦ, μετὰ τῶν μαθητῶν του.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς δὲν ἔλειψαν οἱ ἀπιστοῦντες καὶ οἱ δυσπιστοῦντες διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου. Ἀλλά, ὅλοι αὐτοί, ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, διότι ἡ ἑβδόμη ἐμφάνισις τοῦ Κυρίου εἰς τὸν δυσπιστοῦντα Θωμᾶν ἦτο ἡ χαριστικὴ βολὴ διὰ τοὺς ἀπίστους ὅλων τῶν ἐποχῶν, δεδομένου ὅτι ὁ Θωμᾶς, κατόπιν ἐνδοιασμῶν κατέληξεν εἰς τὴν πίστιν, ὄχι διὰ τοῦ «Θέλω νὰ ἐννοήσω διὰ νὰ πιστεύσω», ἀλλὰ διὰ τοῦ «θέλω νὰ ψαύσω διὰ νὰ πιστεύσω». Ὁπότε καὶ ἡ πίστις του δὲν εἶναι μόνον ἐξ ἀκοῆς ἢ ἐνοράσεως, ἀλλὰ ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ἐμπειρίας.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον ὁ Θωμᾶς, ὅστις ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ Ἰησοῦ ἀνεφώνησε περιχαρής: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι μεταγενέστεροι διαβόητοι ἄπιστοι κατέληξαν εἰς τὸ νὰ πιστεύσουν εἰς τὸν Ἀναστάντα Σωτῆρα, Ὅστις δὲν ἔπαυσεν ἀοράτως νὰ παρίσταται ἐν μέσῳ τῶν πιστῶν.

Ἡ ἱστορία ἔχει νὰ ἀναφέρῃ πολλὰς τοιαύτας μεταβολὰς ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι κατόπιν ἀμφιταλαντεύσεων κατέληξαν ἐπὶ τέλους νὰ ἐδραιωθοῦν εἰς τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, τὸν Ἰησοῦν.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἰησοῦ θὰ συνεχίζεται εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν του, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπίστων συνάμα, οἱ ὁποῖοι θ' ἀναφωνοῦν πάντοτε ὅπως ὁ Θωμᾶς: «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». Δὲν θὰ λείψουν βέβαια ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θ' ἀναφωνοῦν τὸ «Νενίκηκάς με Γαλιλαῖε». Αὐτοὶ ὅμως θ' ἀποτελοῦν πάντοτε μιὰ θλιβερὰν ἐξαίρεσιν. Ἐνῷ ὁ Χριστιανικὸς κόσμος, εἰς τὸ σύνολόν του, θὰ ἀναγνωρίζῃ τὸν Ἀναστάντα Κύριον ὡς Θεόν του καὶ Κύριόν του.

ΝΙΚΟΣ Μ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον

1750—3500 δραχμὰς μία νύφη στὸ Καμερούν

ΚΑΙΡΟΝ. Ἀντιπρόσωποι τοῦ Καμερούν ἀντιτάσσονται κατὰ προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κηδεμονιῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, διὰ τῆς ὁποίας προβλέπεται ἡ κατάργησις τοῦ ἐθίμου τῆς ἀγορᾶς τῶν νυμφῶν. Ἡ συνήθης τιμὴ διὰ μίαν νύμφην, ἡ ὁποία πληρώνεται ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ εἰς τοὺς γονεῖς της, εἶναι 1.700—3 500 νέαι δραχμαί.

«Τὸ ἔθιμο τοῦτο, λέγουν οἱ σοφοὶ ἄνδρες τοῦ Καμερούν εἰς μακρὸν ὑπόμνημά των, προάγει τὴν κοινωνικὴν σταθερότητα, διότι δημιουργεῖ εἰς τὰς γυναῖκας τὸ αἴσθημα ὅτι «ἔχουν μίαν συγκεκριμένην ἀξίαν».

Ὁ κατάδικος δικαιοῦται νὰ στραγγαλίσῃ δήμιον;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων ἐτέθη εἰς τοὺς φοιτητὰς τὸ ἀκόλουθον ἐρώτημα:

—Ἠμπορεῖ εἰς κατάδικος εἰς θάνατον, ὁ ὁποῖος στραγγαλίζει τὸν δήμιόν του, νὰ ἀθωωθῇ ὡς εὑρισκόμενος ἐν νομίμῳ ἀμύνῃ;

Νεότης... 60 ἐτῶν

Ν. ΥΟΡΚΗ. Διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἄποψιν ὅτι οἱ ἄνδρες ἡλικίας 50—60 ἐτῶν εἶναι ἀκόμη «νέοι», τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Φόρτιουν» ἀναφέρει ὅτι οἱ διευθυνταὶ τῶν 100 μεγαλυτέρων ἐπιχειρήσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι κατὰ μέσον ὅρον 74 ἐτῶν.

Σκύλος ἐκολύμβησε μαζὶ μὲ τὸ σπίτι του

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ. Ἕνας σκύλος ἐταξείδευσε κολυμβῶν εἰς τὰ νερὰ τοῦ Δουνάβεως, ἀπὸ τὸ Πασὼ τῆς Γερμανίας μέχρι τῆς Βουδαπέστης. Τὸ εὐφυέστατον τετράποδον ἐθεάθη μάλιστα κατὰ τὴν πλέον ὀξεῖαν φάσιν τῆς θερινῆς πλημμύρας τοῦ Δουνάβεως, εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ ποταμοῦ, κολυμβῶν ἀπεγνωσμένως καὶ συμπαρασύρον τὸν ξύλινον οἰκίσκον του μετὰ τοῦ ὁποίου ἦτο δεμένον δι' ἁλυσίδων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διήνυσε περὶ τὰ 550 χιλιόμετρα, κατώρθωσε δὲ νὰ φθάσῃ στὴ Βουδαπέστη ὅπου καὶ περισυνελέγη ὑπὸ λεμβούχου, ὁ ὁποῖος σκοπεύει ἤδη νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ζῶον εἰς τὸν κυριόν του.

Τὰ κέρδη τοῦ ξεναγοῦ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀνεβαίνοντας καθημερινῶς 1000 σκαλιὰ μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι μιὰ ἀπασχόλησις ποὺ νὰ σᾶς ἀποδίδῃ πολλὰ κέρδη καὶ νὰ μὴν φαίνεται σὰν ἕνα σύνηθες ἐπάγγελμα. Ἐν τούτοις, ὁ 60ετὴς Γουΐλλιαμ Ντόουελ, μέχρι πρό τινος ξεναγὸς περιηγητῶν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Λονδίνου, Ἅγιον Παῦλον, κατώρθωνε χρόνια τώρα νὰ ἐξασφαλίζῃ μὲ τὸ... ἀνεβοκατέβασμα μιᾶς ζωῆς ἄνετη, κάμνοντας συγχρόνως καὶ ἕνα σεβαστὸ κομπόδεμα. Τοιουτοτρόπως, ὅταν πρό τινος παραχώρησε τὴν θέσιν του σὲ κάποιον ἄλλον νεώτερόν του, ἀπεκάλυψεν ὅτι τὸ καθημερινὸ αὐτὸ ἀναγκαστικό... σπορ τοῦ εἶχεν ἀποφέρει 5.000 λίρες.

Καὶ... πράσινα μάτια κατὰ βούλησιν

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τώρα τὰ κορίτσια θὰ μποροῦν εὐκολότατα ν' ἀλλάζουν καὶ τὸ χρῶμα τῶν... ματιῶν των καὶ κατὰ βούλησιν.

Μία ἑταιρία — ποιὰ ἄλλη βέβαια ἀπό... ἀμερικανική — κατώρθωσε νὰ κατασκευάσῃ λεπτοτάτην διαφανῆ πλαστικὴν ὕλην διαφόρων χρωμάτων καὶ εἰς σχῆμα ὀφθαλμοῦ καὶ ἡ ὁποία, τοποθετουμένη ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν, σᾶς δίδει ὁποιοδήποτε χρῶμα ὀφθαλμῶν ἐπιθυμεῖτε!

—Ἰδιαιτέρως ἐπωφελήθησαν τῆς νέας ταύτης ἐφευρέσεως αἱ κορυφαῖαι ἠθοποιοὶ τῆς ἀμερικανικῆς τηλεοράσεως, τῶν ὁποίων τὰ μάτια εἶναι γαλανὰ ἀνοιχτοῦ χρώματος, πρᾶγμα ποὺ τοὺς ἀφκιρεῖ τὴν αἴγλη, διότι, ὡς φαίνεται, τὰ μηχανήματα λήψεως τηλεοράσεως δέν... συμπαθοῦν τὶς γαλανὲς καὶ μόνον τὰ μαῦρα καὶ τὰ καστανὰ μάτια ἀποτυπώνονται στοὺς μεγάλους τῶν φακούς!

Πίνουν πολὺ οὐΐσκυ εἰς τὴν Ν. Ζηλανδίαν

ΟΥΕΛΙΓΚΤΩΝ. Ἡ Νέα Ζηλανδία ἐξακολουθεῖ νὰ συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν χωρῶν ποὺ ἔχουν τὴν μεγαλυτέραν κατανάλωσιν οὐΐσκυ. Ὁ ἐνταῦθα ἀπεσταλμένος μιᾶς Σκωτικῆς ἑταιρίας οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐδήλωσε σχετικῶς ὅτι ἡ Νέα Ζηλανδία κατατάσσεται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς δευτέρα μετὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Αἱ μέδουσαι διώκουν κολυμβητάς

ΜΠΡΙΣΜΠΑΝΗ. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Μουσείου τῆς Κουΐσλάνδ ἔχει ὀργανώσει κατ' αὐτὰς ἐν πρωτότυπον κυνήγιον ἑνὸς νέου εἴδους μεδούσης, ποὺ ὡς πιστεύεται προεκάλεσε πολλὰ δυστυχήματα μεταξὺ τῶν λουομένων εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Κουΐσλάνδ. Ὁ κ. Μὰκ ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς κολυμβητὰς ὅπως ἀρχίσουν ἀπηνῆ δίωξιν τοῦ μικροῦ αὐτοῦ θαλασσίου τέρατος.

Ἔλλειψις γυναικῶν

ΟΥΕΛΙΓΚΤΩΝ. Ἡ εἴδησις, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν, ὑπάρχει εἰς Νέαν Ζηλανδίαν ἔλλειψις γυναικῶν καὶ πλεόνασμα ἀνδρῶν, ἔφθασε καὶ εἰς τὴ